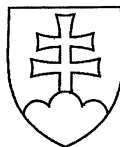

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
03 -07- 2009	
Podateľ číslo: 2766	Číslo opisu:
Prílohy/ily:	Vybavuje: 20

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 4.7.2009

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 30.7.2009 Bratislava

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD., v právnej veci navrhovateľky **MARKÍZA – SLOVAKIA, s.r.o.**, Bratislavská 1/a, Bratislava, zastúpená: Advokát Zlámalová Zuzana, s.r.o., Trnavská 11, Bratislava, proti odporkyni **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, konajúc o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/01/2009 zo dňa 13.01.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/01/2009 zo dňa 13.01.2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 eur na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. RP/01/2009 zo dňa 13.01.2009 rozhodla, že navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení

neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 22.08.2008 o cca 07:45 hod. odvysielala v programe *Teleráno* informácie týkajúce sa mobilného telefónu iPhone 3G, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z., za čo bola uložená navrhovateľke pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 7000 €.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka dôvodiac tým, že sa nestotožňuje s argumentmi obsiahnutými v rozhodnutí Rady, pretože neprišlo k naplneniu kritéria „zámerné využívanie informácie na reklamný účel“. Rada definuje zámernosť skutočnosťou, že relácia s názvom *Teleráno* je zostavovaná redakčne vopred a tiež hostia sú pozývaní vopred. Tento argument odporkyne nie je možné, tak ako je uvedený v danom prípade akceptovať, pretože vopred sa pripravuje akákoľvek každá relácia, rovnako platí, že hostí do akejkoľvek relácie je nevyhnutné pozvať vopred, pred odvysielaním relácie. Rovnako Radou zadané charakteristiky vysielaného programu nenapĺňajú charakter zámerného využívania informácie na reklamný účel, ani smerovanie programu k propagácii. Navrhovateľka uviedla, že považuje tvrdenie Rady, že vo vysielaní navrhovateľky mohlo prísť k naplneniu porušenia ust. § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z., a teda že prišlo k propagácii značiek Apple a značiek dvoch mobilných operátorov, za viac-menej nelogické, pretože nie je zrejmé o propagáciu akej obchodnej značky, loga sa jednalo. Navrhovateľka má za to, že k vizuálnemu alebo verbálnemu prezentovaniu vyššie uvedených značiek neprišlo. Ak teda Rada argumentuje, že prezentáciou technologických, technických, softvérových kvalít akéhokoľvek výrobku alebo služby zároveň s vizuálnym zobrazením výrobku bez zámerného zobrazovania výrobcu výrobku alebo značky výrobku dochádza k zámernej propagácii, a teda k naplneniu podstaty ustanovenia o skrytej reklame, potom akékoľvek výrobky, ktoré sa v rámci vysielania objavujú na televíznej obrazovke, by bolo možné považovať za reklamné plnenie v prospech týchto výrobcov.

K argumentácii Rady, že použitím expresívnych výrazových prostriedkov a pozitívnych slovných komentárov pri rozhovoroch a prezentácii výrobku, má navrhovateľka za to, že slovné spojenia, ktoré boli ako príklady použité v monitorovacej správe, sú vytrhnuté z celkového kontextu celej konkrétnej časti *Telerána*. Navrhovateľka sa domnieva, že vzhľadom na rozsah spomínanej časti *Telerána* boli výrazné expresívne prostriedky použité

minimálne a nie tendenčne, celé ďalšie vysielanie bolo výrazne neutrálne vzhľadom na prezentáciu výrobku.

Podľa navrhovateľky všetky použité výrazové prostriedky boli výlučne výpovedného, informačného charakteru, neboli zámerne manipulované, zostrihané a podkreslené inými výrazovými prostriedkami tak, ako je to bežné z reklamnej praxe, ktorá pre propagáciu používa expresívnosť, nátlakovosť, farebnosť, zámernosť, prezentovanie výnimočnosti, jedinečnosti, nezameniteľnosti a nutnosti vlastniť, získať, používať.

S poukazom na vyššie uvedené požiadala navrhovateľka Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zamietol rozhodnutie odporkyne a vrátil jej vec na ďalšie konanie.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne dňa 14.04.2009 vyjadrila odporkyňa. Uviedla, že z vyjadrení protagonistov predmetného programu bolo zrejmé, že hoci išlo o živé vysielanie, nie je možné v tomto prípade hovoriť o mimovoľnom alebo náhodnom výskyte propagačných informácií. Z rozhovorov citovaných v napadnutom rozhodnutí je zrejmé, že vyjadrenia týkajúce sa mobilného telefónu iPhone 3G boli hlavnou témou predmetnej časti programu. Pozitívne kvalitatívne hodnotenia zazneli tak od hostí programu, ako aj od moderátorov programu. V niekoľkých prípadoch sám moderátor nabádal host'a programu sugestívnymi otázkami k ďalším pozitívnym kvalitatívnym hodnoteniam uvedeného produktu. Odporkyňa je preto názoru, že propagačné informácie nezneli v predmetnom programe náhodne alebo mimovoľne. Odporkyňa dospela k záveru, že mobilný telefón iPhone 3G bol jednoznačne identifikovaný v predmetnom programe tak vizuálne, ako aj verbálne. Vzhľadom na jednoznačnú identifikovateľnosť predmetného mobilného telefónu je zdôrazňovanie alebo nezdôrazňovanie výrobcu, jeho obchodného označenia alebo jeho predajcu na území Slovenskej republiky bezpredmetné. Program poukazoval na pozitívne kvalitatívne hodnotenie produktu, v príspevku prevládala reklamná zložka nad informačnou. Príspevok sa nesústredil výlučne na popis technologických aspektov produktu, ale obsahoval pozitívne hodnotiace tvrdenia vyzdvihujúce výnimočnosť a jedinečnosť mobilného telefónu iPhone 3G. Z tohto dôvodu podľa odporkyne bol reklamný účel v tomto prípade naplnený.

Prezentácia mobilného telefónu bola doplnená zostrihom z promoakcie, organizovanej v rámci uvedenia výrobku na trh, v rámci ktorej došlo aj k odprezentovaniu záberov na ľudí stojacich v noci v dlhých radoch pred predajňami mobilných operátorov.

Z obsahu predmetného programu vyplynulo, že recipient dostal nielen informáciu o funkciách a vlastnostiach mobilného telefónu iPhone 3G.

S poukazom na uvedené navrhla odporkyňa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby jej rozhodnutie č. RP/01/2009 zo dňa 13.01.2009 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p. preskúmal rozhodnutie odporkyne č. RP/01/2009 zo dňa 13.01.2009 podľa § 250l a nasl. O.s.p. a to v rozsahu dôvodov obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku navrhovateľky a dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je potrebné v súlade s § 250q O.s.p. potvrdiť.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľka odvysielala dňa 22.08.2008 o 07:45 hod. v programe *Teleráno* informácie týkajúce sa mobilného telefónu iPhone 3G, ktoré podľa odporkyne naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. Podrobný opis a popis príspevku sa nachádza v napadnutom rozhodnutí odporkyne na stranách 3 až 6 a voči obsahu prepisu a popisu príspevku námietky vznesené neboli, skutkový stav zistený odporkyňou nebol medzi účastníkmi konania sporný, sporným zostalo len právne posúdenie uvedeného príspevku, teda či prišlo odvysielaním uvedeného príspevku k porušeniu povinnosti, ktorá vyplýva navrhovateľke z ust. § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z..

Podľa § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje.

Podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákon je slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže viesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

V napadnutom rozhodnutí na strane 7 odporkyňa uvádza päť kritérií definície skrytej reklamy obsiahnuté v ust. § 32 ods. 13, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje,

že odvysielaný príspevok naplnil podmienky definície - kritériá skrytej reklamy. V tejto časti sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu stotožňuje s podrobným odôvodnením rozhodnutia odporkyne *a na zdôraznenie uvádza*, že je nesporné, že v predmetnom programe boli odvysielané slovné aj obrazové informácie o mobilnom telefóne iPhone 3G ako aj o jeho vlastnostiach, keďže v rámci programu boli odvysielané detailné zábery na samotný mobilný telefón, jeho príslušenstvo, ako aj logo spoločnosti Apple, ktorá je jeho výrobcom. Hostami vysielania boli dvaja manažéri mobilných operátorov, ktorí predmetný telefón podrobne divákovi predstavili uvádzajúc jeho výhody, manipuláciu s telefónom ako aj obsah aplikácií. Prezentácia telefónu, bola doplnená zostrihom z promoakcie, ktorá sprevádzala začiatok polnočného predaja telefónu. Odvysielaním uvedeného bolo naplnené prvé kritérium definície skrytej reklamy teda, že bola oficiálna slovná a obrazová informácia o tovare.

Druhé kritérium, že uvedená informácia bola odvysielaná v rámci programu, bola splnená tým, že jej odvysielanie bolo počas programu *Teleráno* dňa 22.08.2008 v čase cca o 07:44 hod. do 07:54 hod.

K splneniu tretieho kritéria, pojmu reklamný účel je potrebné konštatovať, že tento pojem zákon nedefinuje, preto bolo vo výlučnej kompetencii správneho orgánu v procese aplikácie zákona, aby vymedzil obsah tohto pojmu. Za reklamný účel považovala odporkyňa komerčný charakter prezentovaných informácií, spočívajúci v kvalitatívnom hodnotení služieb a tovarov prezentovaných podnikateľských subjektov, čím bol priamo podporovaný predmet podnikania, resp. že uvedením obchodných mien a produktov menovaných spoločností spolu s kvalitatívne pozitívnym hodnotením jednoznačne došlo a to minimálne k priamej, pripomínajúcej, imidžovej a eventuálne uvádzanej propagácii v rámci programu.

Odporkyňa sa v rozhodnutí správne vypořádala aj so štvrtým kritériom zámernosti využívania informácie na reklamný účel, keď vychádzala vo svojom rozhodnutí z doterajšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uviedla, že prezentované informácie boli pripravované redakčne dopredu, pričom nie je zákonnou podmienkou skutočnosť, že takáto informácia musí byť bezpodmienečne odvysielaná za odplatu.

Odporkyňa sa rovnako zákonne vypořádala aj so splnením piateho kritéria definície skrytej reklamy, teda možnosti uvedenia diváka do omylu, pretože program *Teleráno* informoval o zaujímavostiach z rôznych oblastí spoločenského diania, avšak v rámci

prezentovanej informácie ohľadne mobilného telefónu iPhone 3G presiahli charakter strohej informácie a uvedený produkt propagovali. Uvedený príspevok s poukazom na charakter spracovania, mal formu propagačnú, ktorou mohol divákov viesť do omylu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto mieste konštatuje, že v súlade s § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. V tomto prípade dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru na podklade ustálenej rozhodovacej činnosti, že rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, závery odporkyne zodpovedajú zásadám logického myslenia a podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Súd sa stotožnil s právnym názorom odporkyne, že v rámci príspevku odprezentované obrazové a verbálne informácie o názve a vlastnostiach spomínaného mobilného telefónu mohli napomôcť k zvýšeniu jeho predajnosti. Reklamný účel mali teda z tohto dôvodu, že v pozitívnom zmysle priamo propagovali uvedený mobilný telefón.

Odporkyňa ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielania a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom v zákone č. 308/2000 Z.z. Ak pri plnení svojej kompetencie dôjde k záveru, že v konaní monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona, je oprávnená podľa § 64 a nasl. zákona č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu. V predmetnom prípade odporkyňa uložila navrhovateľke sankciu – pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 7000 €.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenáku.

Odporkyňa uložila navrhovateľke pokutu vo výške 7000 €, t.j. 210 882 Sk, teda v dolnom rozpätí zákonného rozpätia určeného za porušenie povinnosti ustanovenej v § 32 ods.12 citovaného zákona. Uložená sankcia bola riadne odôvodnená závažnosťou správneho

deliktu rozsahom a dosahom vysielania, ako aj mierou zavinenia. Navrhovateľka výšku uloženej pokuty nerozporovala.

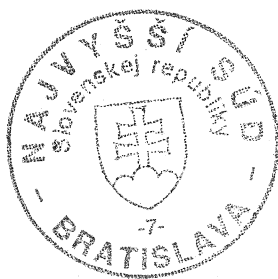
Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, ako aj v súlade s poslaním odporkyne definovaným v § 4 zákona č. 308/2000 Z.z., malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok), bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a zákonné potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá nemala úspech v konaní, nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a to podľa § 2 ods. 4 veta druhá, z dikcie, ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Prílohy k zákonu č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 02.06.2009

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková *Anna Koláriková*

